

Freek De Jonge

"Mens, Durf te Sterven"

Visit "[Mens, Durf te Sterven](#)" on MotoLyrics.com

Eens was er een tijd dat de lucht die ik snoof
Fris was, me vrijheid kon geven
De lucht was de hemel en God mijn geloof
En ik zong er van 'mens, durf te leven'
De hemel was blauw, wat was ik nog groen
Bedrijvig nijver gedreven
Ik kon het niet laten te veel te doen
En ik zong er van 'mens durf te leven'

Die naieve tijd van niets aan de hand
Tot ik leerde schrijven en lezen
Met Marx kwamen de jaren en het verstand
Door hem heb ik God afgewezen
Opium van het volk was het woord
Ik kon in iets anders geloven
De strijd voor de klasse, God stikte de moord
En met hem de filosofen

We kregen het goed, nog beter en best
Door macht en door geldzucht gedreven
Hebben we lucht en water verpest
En we zongen van 'mens, durf te leven'
Gedreven door doodsangst deed iedereen mee
Om, wat erin zat, er ook uit te halen
Uitgehold, opgefokte degeneriee
Verlamd door de angst om te falen

Dit was mijn lied en nu de moraal
Laat niet doodsangst je leven bederven
Je wil is maar klein en het gaat als het gaat
Ik wil zingen van 'mens, durf te sterven'
Want je leeft maar een keer, je gaat duizend keer dood
Wat zullen je kinderen erven
Idealisme, de zilveren vloot
Ik wil zingen van 'mens, durf te sterven'

Visit [Freek De Jonge](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.